

BOLDOG SZÁZEZREK az alkotmány és az új kenyér ünnepén

Csak az tudja igazán, mit jelent ünnepelni, aki ott volt augusztus 20-án a pesti utcán. Nem most tanult meg Budapest örülni. De most tette le vidámságból, felszabadult életörömből — az érettségi vizsgát.

Talán akad vendégeink között, aki már járt nálunk régebben is: a háború előtt. Mit láthatott akkor? Gondoktól és inségtől meggyötört munkásokat, agyonhajszolt, elfásult és a vidámságot már csak emlékeiben ismerő dolgozó asszonyokat, ijedt tekintetű, mindig éhes, magukra hagyott, lerongyolódott gyerekeket. Ez volt a régi

Magyarország fővárosának igazi arca.

Es ma? A mostani augusztus 20-át a maga teljességében kellene leírni ahhoz, hogy a válasz pontos legyen. Mert ebben az augusztus 20-ában, a külsőleges és belsőleges díszbe öltözött budapesti utca képében benne volt az egész új Magyarország. Ez az augusztusi utca még a hangszórókat is túlharsova kiálthatta vendégeink jülsébe: „Ime — felszabadult népünk! Ime, munkásaink és dolgozóink, akiknek már alkalmuk volt megtanulni, hogy az élet nem csupán robot! Ime, asszonyaink és fiataljaink, akikről le-

ráztuk a kettős elnyomást és egy szabad jövő kapujához vittük el őket! Ime, gyermekeink, akiknek visszaadtuk az elfelejtett nevetést, a tanulás gondtalan éveit, az óthont és a közösséget! Látjátok? Ez a nép megtanult örülni!”

S hogyan tanult meg! Száz- és százvezrek vonultak fel a Hősök-terére — csupán az újságok, csupán egy plakát hívására — hogy lánccs és énekműsört hallgassanak végig kora délutántól késő estig. Még nem volt példa rá, hogy a délelőtti óráiban ennyi ember lépje el a város parkjait, ligeteit és közttereit — csak, hogy a sokszereyi gyermekcsereg, magyarok és külföldiek jellését végignézzék. És az a vidámság, amely a város minden pontját betöltötte! Az a kedvesség, ahogyan jelnöttek a gyerekeket, gyerekek a jelnötteket fogadták! Ezt a vidám, örvendve-ünnepelő Budapestet külföldi vendégeink hosszú ideig nem fogják elfelejteni.

Es persze a fiatalok, meg a gyerekek — ők voltak a nap hősei! Szinte nehéz elképzelni, mekkora lehet a szívük — hogy ennyi lelkesedés jár belé. Ők voltak azok, akik nem fáradtak ki hajnalról éjjelig sem a lánccsban, sem az éneklésben, sem a többi közös mulatságban. Ők voltak azok, akik tükröt tartottak a jelnött dolgozók elé: „Nézzetek ránk, ilyenek vagyunk — milyen lehet hát az ország, amelynek ilyen ifjúsága van?! A jövőrs népe a tükörbe nézett és vidáman mosolygott. Egész Budapest egyellen nagy majális volt (ha ugyan szabad augusztusban ezt a szót használni) —

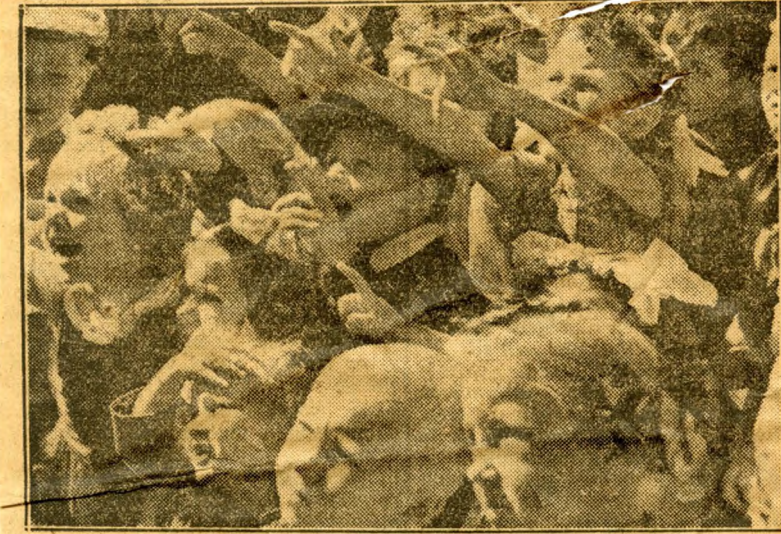
ahol a fiatalok voltak a rendezők és a jelnöttek a meghívott vendégsereg.

Mit ünnepeltek együtt — rendezők és vendégsereg? Azt, hogy bárki rendezze is a mulatságot — a gazda itt most már visszavonhatatlanul a nép! Azt, hogy alkotmányunk van, meg-hozzá nem papiros-alkotmány, hanem egy beteljesült jelen és egy biztató jövő szilárd joglatala! Azt, hogy új kenyérünk van — ami azért boldogság, mert újabb jele szakadatlan, meg nem torpanó előrehaladásunknak! Azt, hogy vendéglátói lehetünk az egész világ haladó fiataljainak, megölelhetjük mind az öt világrész bátor harcosait, megmutathatjuk nekik, milyen messzire jutottunk már el a szabadság birtokában! Azt, hogy közöttünk vannak a hős szovjet ifjúság küldöttei, Lenin-Sztálin ifjúsága.

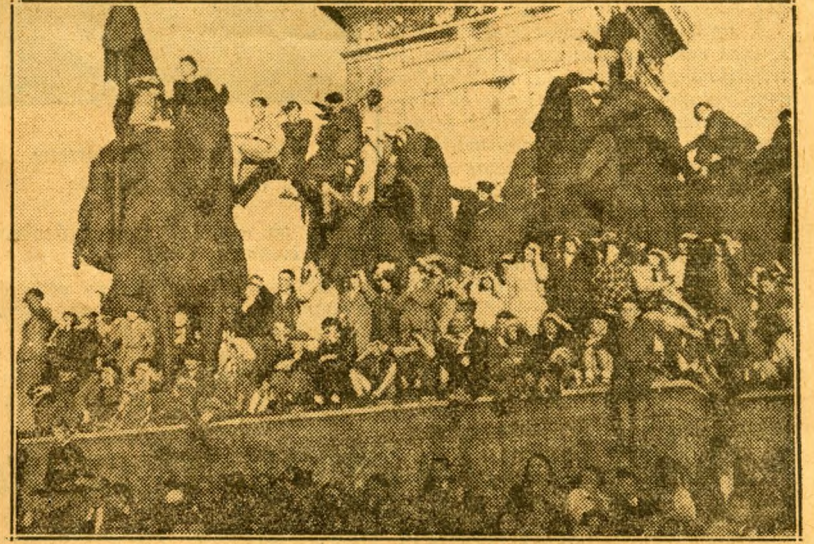
Igy vált augusztus 20-a az Új Kenyér, a Rákosi-ada alkotmány, az elevenül élő proletár internacionalizmus és a Szovjetunió iránti szeretet sokszoros ünnepévé.

A zagyvapálfalvai bányász-úttörőzerek apró dobosai

A délelőtti a gyermekeké. Bábjaászó csoport, gyermekszínpad szórakoztatja a csöppsegeket, a kispesti Kossuth-téren

Csa' május elsején látott a Hősök-tere akkora tömeget, mint az Új Kenyér és Alkotmány ünnepének estéjén. A tér szobraira, a környező épületek lépcsőire kapaszkodtak fel a későnjövők, akiknek már nem jutott hely. Innen nézték végig a szovjet, kínai, mongol, görög és más kultúrcsoportok szebbnél-szebb szárait

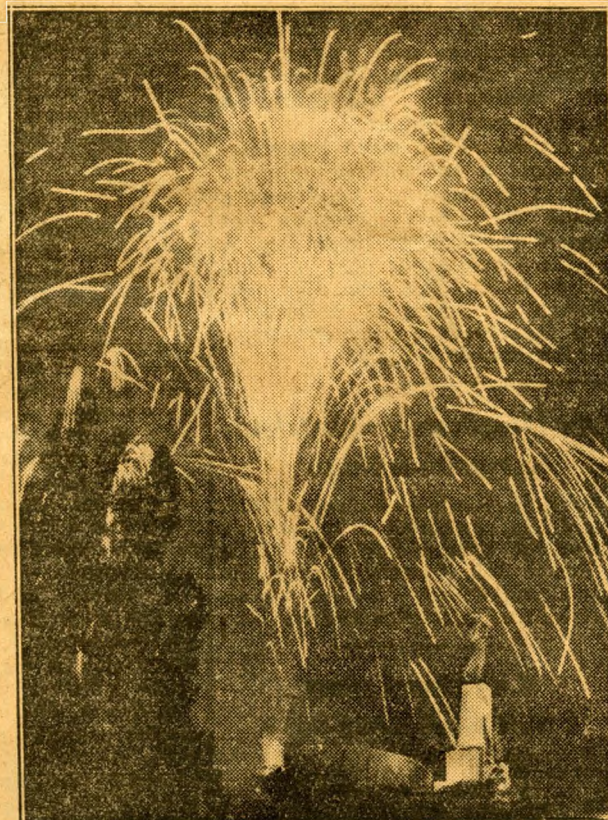
A festői népviselebbe öltözött dejtári parasztküldöttség a munkásság támogatásával termelt hófehér, új lisztből sült kenyéret nyújt át a munkásság képviselőinek, jelképezve a dolgozó parasztságnak a munkásosztály iránti háláját

A VI. kerületi MNDSz gondoskodott a kerület gyermekeinek tízórájáról is. Ingyen tejsárdát állított fel a Jókai-téren, ahol nevetőszemű pajtások itták a finom, friss tejet

A Madách-tér környékének lakóit a Vasutas SZIT tánc-csoportja szórakoztatta. A fiatalok a nézők tapsai közben népi táncokat mutattak be

A felszabadult, vidám nap után a Dunaparton és a budai hegyoldalokon tízezrek nézték végig a még soha nem látott szépségű tűzijátékot.

Újpest népe is ott szorongott az Április 4-e téren, az Új Kenyér átadásának pillanatát várták öregek, fiatalok, nagymamák és unokák együtt

Budapest többi részén szabadtéri színpadokon az üzemek és külföldi fiatalok kultúrcsoportjai adtak műsört. Egymás mellett figyelte a gyarmati ifjak előadását az Allatkertben hindú, vietnami, madagaszkári és afrikai fiatal, együtt tapsoltak az imperialista elnyomás alatt lévő népek kultúrbemutatójának